

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA POMORSKIEGO

Gdańsk, dnia 31 marca 2025 r.

Poz. 1267

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN-II.4131.25.2025.KH WOJEWODY POMORSKIEGO

z dnia 28 marca 2025 r.

Na podstawie art. 91 ust. 1 i 3 ustawy z dnia 8 marca 1990 r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1465, poz. 1572, poz. 1907 i poz. 1940) oraz art. 28 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2024 r. poz. 1130, poz. 1907 i poz. 1940)

stwierdza się nieważność

§ 4. ust. 9 zdanie drugie i trzecie uchwały Nr X/82/2025 Rady Miejskiej w Skarszewach z dnia 21 lutego 2025 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Skarszewy, obręb 10, gmina Skarszewy.

Uzasadnienie

W dniu 28 lutego 2025 r. do Wojewody Pomorskiego wpłynęła uchwała Nr X/82/2025 Rady Miejskiej w Skarszewach z dnia 21 lutego 2025 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Skarszewy, obręb 10, gmina Skarszewy, zwana dalej uchwałą lub planem; dokumentacja prac planistycznych wpłynęła dnia 18 marca 2025 r.

Jako podstawę prawną uchwały wskazano art. 20 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz.U. z 2024 r. poz. 1130, poz. 1907 i poz. 1940 - dalej jako: "u.p.z.p.") oraz art. 18 ust. 2 pkt 5 ustawy o samorządzie gminnym. Uchwała podjęta została w związku z uchwałą Nr LXI/439/2023 Rady Miejskiej w Skarszewach z dnia 27 kwietnia 2023 r. w sprawie przystąpienia do sporządzenia miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Skarszewy, obręb 10, gmina Skarszewy.

W toku czynności nadzorczych, pismem z dnia 25 marca 2025 r., organ nadzoru zawiadomił Radę Miejską w Skarszewach o wszczęciu postępowania nadzorczego w stosunku do przedmiotowej uchwały, umożliwiając tym samym organowi złożenie wyjaśnień.

Po przeprowadzeniu postępowania nadzorczego organ nadzoru stwierdził, że uchwała została podjęta z istotnym naruszeniem zasad sporządzania planu miejscowego, co powoduje jej nieważność na mocy art. 28 ust. 1 u.p.z.p. w zw. z art. 37a u.p.z.p., w części dotyczącej § 4 ust. 9 zdanie drugie i trzecie.

W kwestionowanym przepisie uchwały Rada Miejska w Skarszewach wskazała, że „dopuszcza się zabudowę towarzyszącą nawiązującą charakterem i skalą do istniejącej zabudowy. Obiekty małej architektury (np. ogrodzenia) dostosowane kolorystyką i materiałem do istniejącej zabudowy. Zakaz stosowania prefabrykowanych ogrodzeń betonowych, betonowo-gipsowych i gipsowych”.

Uchwała w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego jest podejmowana na zasadach i w trybie określonym przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Zgodnie z art. 28 ust. 1 u.p.z.p. istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Powyższe dotyczy również zmian uchwalanych na

podstawie art. 27 u.p.z.p. Pojęcie istotnego naruszenia zasad sporządzania planu należy wiązać ze sporządzeniem aktu planistycznego, a więc jego zawartością (część tekstowa, graficzna i załączniki), przyjętych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej (por. wyroki NSA z dnia 11 września 2008 r. sygn. akt II OSK 215/08; z dnia 25 maja 2009 r. sygn. akt II OSK 1778/08).

Przedmiotowa uchwała zawiera przepis odnoszący się do całego obszaru planu miejscowego, w którym dopuszczono lokalizację małej architektury i określono materiały budowlane, z jakich mogą być wykonane ogrodzenia (§ 4 ust. 9 zdanie drugie i trzecie uchwały).

Należy zauważyć, że w dniu 11 września 2015 r. weszła w życie ustawa z dnia 24 kwietnia 2015 r. o zmianie niektórych ustaw w związku ze wzmocnieniem narzędzi ochrony krajobrazu (Dz. U. z 2015 r. poz. 774 i poz. 1688 – dalej jako „ustawa krajobrazowa”), która wprowadziła szereg zmian do ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Między innymi uchylony został art. 15 ust. 3 pkt 9 u.p.z.p., który stanowił, że w planie miejscowym określa się w zależności od potrzeb zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane. Regulacje w zakresie stanowienia zasad usytuowania tych obiektów zawarte zostały natomiast w art. 37a – 37e u.p.z.p. Stosownie do treści art. 37a u.p.z.p. rada gminy może ustalić w formie uchwały zasady i warunki sytuowania obiektów małej architektury, tablic reklamowych i urządzeń reklamowych oraz ogrodzeń, ich gabaryty, standardy jakościowe oraz rodzaje materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane (dalej jako „uchwała krajobrazowa”). Tryb podejmowania tej uchwały określony został natomiast w art. 37b u.p.z.p. Oznacza to, że intencją ustawodawcy było podzielenie władztwa planistycznego przysługującego gminie pomiędzy dwa odrębne akty prawa miejscowego – miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego i uchwałę krajobrazową. Wskazuje na to wyraźnie odmienna dopuszczalna do uregulowania materia obu uchwał oraz dwa precyzyjnie określone tryby ich podejmowania. Stanowisko to podziela Naczelny Sąd Administracyjny, który w jednym z wyroków stwierdził, że „w świetle dotychczasowych uwag należy przyjąć, że zamiarem ustawodawcy było wyeliminowanie materii objętej uchwałą wydawaną na podstawie nowej normy kompetencyjnej zawartej w art. 37a u.p.z.p. z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego. Co do zasady, rada gminy nie utraciła zatem kompetencji do określania zasad i warunków sytuowania obiektów małej architektury oraz ogrodzeń, jednakże według nowej regulacji, winna to uczynić w odrębnej niż plan miejscowy uchwale stanowiącej akt prawa miejscowego, chyba że znajdują zastosowanie przepisy przejściowe zawarte w art. 12 ust. 3 ustawy krajobrazowej” (Wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 28 kwietnia 2020 r., sygn. akt II OSK 1046/19; tak też Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 22 sierpnia 2024 r. sygn. akt II SA/Gd 314/24). Wyżej wspomniany przepis przejściowy w przypadku przedmiotowej uchwały nie znajduje zastosowania. Do sporządzania zmiany planu miejscowego przystąpiono bowiem 27 kwietnia 2023 r., a więc po dacie wejścia w życie ustawy krajobrazowej, tj. po 11 września 2015 r. Mając na uwadze powyższe stwierdzić należy, że od tego dnia wprowadzanie do miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego postanowień dotyczących sytuowania obiektów małej architektury oraz nośników reklamowych stanowi istotne naruszenie art. 37a i 37b u.p.z.p. Za istotne naruszenie prawa należy zatem uznać postanowienia przedmiotowej uchwały dotyczące zasad sytuowania obiektów małej architektury oraz określenia materiałów budowlanych, z jakich mogą być wykonane ogrodzenia.

Wobec powyższego stwierdzenie nieważności § 4 ust. 9 zdanie drugie i trzecie uchwały Nr X/82/2025 Rady Miejskiej w Skarszewach z dnia 21 lutego 2025 r. w sprawie uchwalenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego fragmentu miasta Skarszewy, obręb 10, gmina Skarszewy, należy uznać za uzasadnione i konieczne.

Zgodnie z art. 92 ust. 1 ustawy o samorządzie gminnym stwierdzenie nieważności uchwały wstrzymuje jej wykonanie w zakresie objętym stwierdzeniem nieważności z dniem doręczenia rozstrzygnięcia nadzorczego.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku w terminie 30 dni od daty jego doręczenia, za pośrednictwem Wojewody Pomorskiego.

Wojewoda Pomorski

Beata Rutkiewicz